

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

שגיו

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

והטוב הוא גדול ונצחית ונלכות כי נאמן דלית ליה כח
 ונלכות יש לו בחינת עטרה שהוא נודדינה יותר גדולה ונצחית
 הסבלות לכן היה שורת הדיון שחלוק כבוד לחתן עכ"ל
 ונ"ס עטרה יותר גדולה משפלות לא כמות אלא בחינות
 כוונת הרמזים ז"ל בהלכות דיעות ע"ס ולזה נמשך רבית
 ע"ס זכה לנדות עטרה וזכה לנלכות כחומר ויהי ציבור
 נולך וגוי ואפ"ל דזה רמזו לנו רז"ל בלחות לשונם חולמא
 ונלכותא בלא חגא כי בחינת חגא הוא בחינת העטרה והשפלות
 ויאמר ד' אה נוי אשכון אה דכא וספל רוח ויטס כח
 ונלכות צראשו :

ויהי

ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי וסנה
 הראה אותי אלהים גם את זרעך וגוי יתכן
 לפרש עפ"י דברייהם ז"ל קיוון לצעלי עבירה הדרוקן וכי
 נואי תקנחיה ליסתי כוס של עיקרין וכי עכ"ל וה"א ראה
 פניך לא פללתי אפילו אחר שטרע לי שאתה צחיים לא
 חשבתי לראותך בפנים יפות כוונ שאתי רואה אחרך כעת כי
 חזרתי אולי כפסקת צעירי חיו צנסיון של אשה פוטירע וסי
 לצעלי עבירי הדרוקן ועכשוו ארי רואה שהניחש של שתיית
 כוס עיקרין ג"כ ליחא כי הנה הראה אותי אלהים גם את
 זרעך א"כ צודאי לא שחית כוס עיקרין ע"כ :

ויפוזו

זרועי ידיו וגוי בגמרא טובים לפרטים של
 ראשונים ונכריים של אחרונים וכי וציאר
 הנהרש"א ז"ל ע"ד שאמר בגמרא אל תקרי ויפוזו אלא
 ויפלו זרועי ידיו שכורקו וצין לפרטי ידיו ונאלו עשרה
 טיפין נהוו העשרה הרוני ונלכות כוונע וז"ל טובים
 לפרטים של ראשונים העשרה הרוני ונלכות שנתהו ונלפרטים
 וכי עכ"ל חה ע"ד שאמר גם הרב הלדיק וכי ר' **חיים**
 סאליר ז"ל עדינו לשולחני יש לו חיות חיות מהם עם
 אדוניים ומהם עם כסף ומהם עם נחשת וכשנחליף
 לאחד אדום זהב ונאלא חקר או רע וכיולא והלקח נחזיר
 לו אז נטלו ונשליכו לתוך גרועאות של נחשת הרי דיכול
 להיות באפסרי הנליות להיות נאלא בתוך גרועאות של
 נחשת א' אדום זהב ונ"ע אית דוניה להזהב הנחשת בתוך
 הדינה של זהב והנמשל צניקצי דנשיחא היינו נשמות מן
 העקביים הגם דנשהל בהם לדיק אחד הדומה להב עכ"ל
 א"ו צערך זהב הנשחלים צדורות הראשונים והוא ע"ד אה
 ראשונים כנלכאים וכי עכ"ל הקדוש :

מאשר

שונה לחנו והוא יתן נעדי נולך וגוי אפ"ל
 ע"ס דברייהם ז"ל צוה"ק (נוקן) איה חנוכה
 רב צרכות וכי דא היא צ"כ דוהיונותא דקצ"ה ציה כגון
 ר' יוסף קצא דאע"ג דהוי ליה נויפלא דאסוה יונא לנויכל

לא הוי נחמן ליה עד שאיל נחזיק קוניה ונלכא
 לנחר דללי ללותיה וכי עי בפרשה בשלח ר' יוסי פתח
 פותח את ידך וגוי צגין כך כל אמתן בני ונשינותא עשרה
 צכל יונא ויומא לשאלה ונזכיריה ונהקצ"ה ולללה ללותיה
 עלה נ"ע צגין וכי וכדן כתיב פותח את ידך וגוי ונח
 רטון ההוא רטון דאשתכח ונעתיקא קדישא וכי ע"כ ונח
 ע"י הפלה ודברי שצח הנאמר קודם עשיית חיקון הלכה
 צזה גורם צרכאן ורטון עליון לצחי ונלכות הנקרא ונח
 קחם וכן היה הפלה ר' יוסף קצא יסא רעווא וון קדי
 סתימא דכל סתימין רעווא דכל רעויון וכי לכל ונח
 כפשהנא וכי עכ"ל ונזכיר צוה"ק פי בשלח החילוק שצ
 ונלכא קדישא לנלכא סתם צפסקוק ויאמר אה שמוע שמוע ונח
 שונלך סתם הוא ונלכות ונלכא קדישא היא ת"ת ע"ס ונח
 ונאשר שונה לחנו ונלשון כי אשירוי צמות ושונה ונלשון ש
 לצצכס ונפעלת ונלשון נעשה וצזה יגרום והוא יתן ונעש
 נולך לצחי הנקרא ונלך סתם :

וידי

אחר הדברים האלה ויגד ליוסף לאמר הנה אצרך
 וגוי כי צספר פרשת דרכים ז"ל אומר ז"ל פי י"ו קדי
 והוצא צהרצ"י ז"ל ח"ו רנ"ה נכסי לך ואחרך לפלוגי ונח
 צא סתי ונוליא ונללקיחות דברי ר' רצ"ג אומר חין לש
 אלא ונה סטייר הראשון ואיפקא הלכחא כרצ"ג ונח
 שחם נתן צונחתה ט"ו לא עשה כלום נ"ע אומר חז"י ונח
 קנה וכי וז"א כי הנעיה הקצ"ה ליעקב צלו לך אשתכח ונח
 אחרך והוי כוונ נכסי לך ואחרך לפלוגי וא"כ חך ית
 יעקב ליתן ליוסף הצבירה וכי כי ואני צצוא ונח
 עלי רחל וגוי והנוקים סנקצרה רחל הוא ח"י כוונ צצא
 כענן וגוי וכן הכריע הרמזין ז"ל עכ"ל ונחציריט ע
 גפ"ת פלפלו צצצרו הרצה ונחתי סנויות לדצרו ז"ל ולין ח
 ונקיונו ונ"ס שרקל נקצרה צא"י אונה הוא פי כן הוא צצורה
 (ולא קח"ה) ת"ת דה"י הוא דכלהו תריסר שצגין וכי ונח
 דאחיליד צניוין ויתת רחל וכי וע"ד לא אחיליד צניוין אלא
 בארעא קדישא וכי ע"כ וכן הוא דעה רס"י ז"ל צצקה
 ואצוי קרא לו צניוין צן יונין ונלשון לפון ויונין ע"ס :

מה

סקורין פעם ראשונה יששכר ואח"כ קורין ישכר כ
 צספר יסוד הניקוד צסס צן אשר לקרוח חזיר
 צחד ט"ו ועסס העולם הוא ע"פ מדרש שקרא לצבו יו
 והערעס עליו צני שקרא לו צסס ע"ז ונכל אה ט' ונח
 ונחן לו לכן צפרשת פנחם קראו יסוב ונשפתח היסובי ל
 קודם שהיה לו תולדות קורין יששכר וכשהוליד ונחן אה
 ונשנו קורין ישכר וצטו"ת צית אפרים כי יש טהגין עד פי
 סצו מכר יסוב קורין יששכר ונשס ולחנן קורין ישכר עכ"ל
 ולא עיין הרב צספר יסוד הניקוד הכ"ל שהציה צסס צן
 אשר לקרא חזיר ישכר צחד ט"ו ואולי נהרא נהרא ונפעיה
 ואלו ואלו דברי אלהים חיים :
 ויאמר

